

Bolest bytí / Bitterness of the Existence / Bolest bytí / Bitterness of the Existence

malba / paintings 1985 – 90

VÁCLAV VACULOVIČ

Václav Vaculovič / Bolest bytí / Bitterness of the Existence

ART GALLERIES OF LOS ANGELES – MAIN GALLERY, CSUN /USA/, MUSEUM OF THE MODERN ART OF THE FAMILY OF WARHOL IN MEDZILABORCE /SLOVAK REPUBLIC/, CENTER FOR CONTEMPORARY ART, BATON ROUGE GALLERY, LOUISIANA /USA/, PALAZZO GRAZIANI, SAN MARINO – NATIONAL PAVILION FOR ARTS /REPUBLIC SAN MARINO/, THE IRISH ARCHITECTURAL ARCHIVE DUBLIN /IRELAND/, ZICHY PALACE IN BRATISLAVA /SLOVAK REPUBLIC/, GALLERY OF THE MODERN ART, ROUDNICE NAD LABEM /CZECH REPUBLIC/, CENTER FOR PERFORMING ARTS BOSTON /USA/, PRESIDENT PALACE BRATISLAVA /SLOVAK REPUBLIC/, MONTPON – MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, BORDEAUX /FRANCE/, MÁNES PRAGUE /CZECH REPUBLIC/, THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY /USA/, CASTLE MUSEUM, GALLERY OF VISUAL ART, NOTTINGHAM /ENGLAND/, MODERNA GALERIJA NARODNOG MUZEJA KRAGUJEVAC /SERBIA/, THE STATE GALLERY IN ZLÍN /CZECH REPUBLIC/, SIAC – CRACOW '93 /POLAND/, DIOCESES MUSEUM BRNO /CZECH REPUBLIC/, GALERIEDER DEUTSCHEN GESELLSCHAFT DER FINKENSTRASSE, MUNICH /GERMANY/, MUSEUM OF KROMĚŘÍŽ /CZECH REPUBLIC/

Třetí díl trilogie je o druhé polovině osmdesátých let. Našel jsem vlastní řeč, vlastní tepnu – a už mne nic nebrzdilo. V následujících letech jsem souběžně usiloval využít tento „motor“ v malbě. Uvědomoval jsem si nečasovost své práce – dnes vím, že právě v tom „nevědění“ byla největší síla těchto obrazů...

The third part of the trilogy is about the second half of the 1980's. I found my own language, my own artery – and nothing has stopped me ever since. During the following years I tried to use this “engine” in my work. I was aware of timelessness of my work. Today I know that this “not knowing” has been the greatest power of this paintings...

Bolest bytí, olej, plátno, 140 x 200 cm, 1987

Bitterness of the Existence, oil, canvas, 140 x 200 cm, 1987

Stěžejní obraz druhé poloviny osmdesátých let má řadu předstupňů – pokusím se alespoň ty dochované uvést v rámci tohoto katalogu v příslušných souvislostech. Obsahově zde nešlo jen o nálady spojené se soumrakem komunizmu – to by bylo samozřejmě příliš prvoplánové vysvětlení. O konci časů lidstvo přemýšlí přes dva tisíce let – a stále nebylo vše řečeno, stále zde zbývá prostor pro individuální vyjádření...

The crucial painting of the second half of the 1980's has a number of pre-stages. I will do my best to mention the preserved ones in the relevant context within this catalogue. Regarding the content, it wasn't solely about the mood connected with the twilight of communism. That would be too superficial explanation. Humankind has been contemplating about the end of time for over two thousand years – and there is still some space for individual expression...

Zmrtvýchvstání, olej, plátno, 140 x 200 cm, 1987
Resurrection, oil on canvas, 140 x 200 cm, 1987

Myšlenkové „dvojče“ – plátno Zmrtvýchvstání je potom logickým vyústěním snah dobrat se obecnější roviny. Namaloval jsem jej v roce 1987 – tedy nikoliv v roce „Sametové revoluce“, jak by se snad slušelo a očekávalo. Spojnice umění s politikou mně byly vždy cizí...

Like-minded “twin” – the canvas of Resurrection is a logical result of efforts to create a more general level. I painted it in 1987 – it was not during the “Velvet Revolution” as one would expect. Connection of art and politics has always been irrelative to me...

Madona, olej, plátno, 110 x 110 cm, 1987

Madonna, oil on canvas, 110 x 110 cm, 1987

Druhá polovina osmdesátých let už míří cíleně k velkým figurálním kompozicím /Bolest bytí, Zmrtvýchvstání, Zážeh/, které se drží důsledně určité „osobní symboliky“. Toto označení pochopitelně není přesné – konečně jako většina definic. Neměl jsem potřebu se vřazovat do nějakého „neo“ směru. Pluralita postmoderny nabízí demokraticky všem rovnou měrou stejnou možnost se osobitě vyjádřit – alespoň se to tak nějak vždy tvrdilo: zrovnoprávnění všech disciplín, druhů umění. Proč se tak nikdy nestalo je opravdovou záhadou. Dvacátého století se po dvou totalitních režimech nikdy nevzpamatovalo a nesetřásl manipulativní styl jednání – včetně zmanipulovaných dějin.

The second half of the 1980's headed purposefully towards the large figure compositions /Pain of Being, Resurrection, Ignition/, which strictly follow specific "personal symbolism". Like many other definitions, this one isn't accurate either. I did not feel to enter any „neo“ trends. Pluralism of postmodernism offers an equal opportunity to express originally for everyone. At least that's what they used to aim for: providing equal rights to all disciplines and forms of art. The reason why this vision has never happened has remained a mystery. After two totalitarian regimes – 20th century had never recovered from a manipulative style of treatment – including the manipulated history.

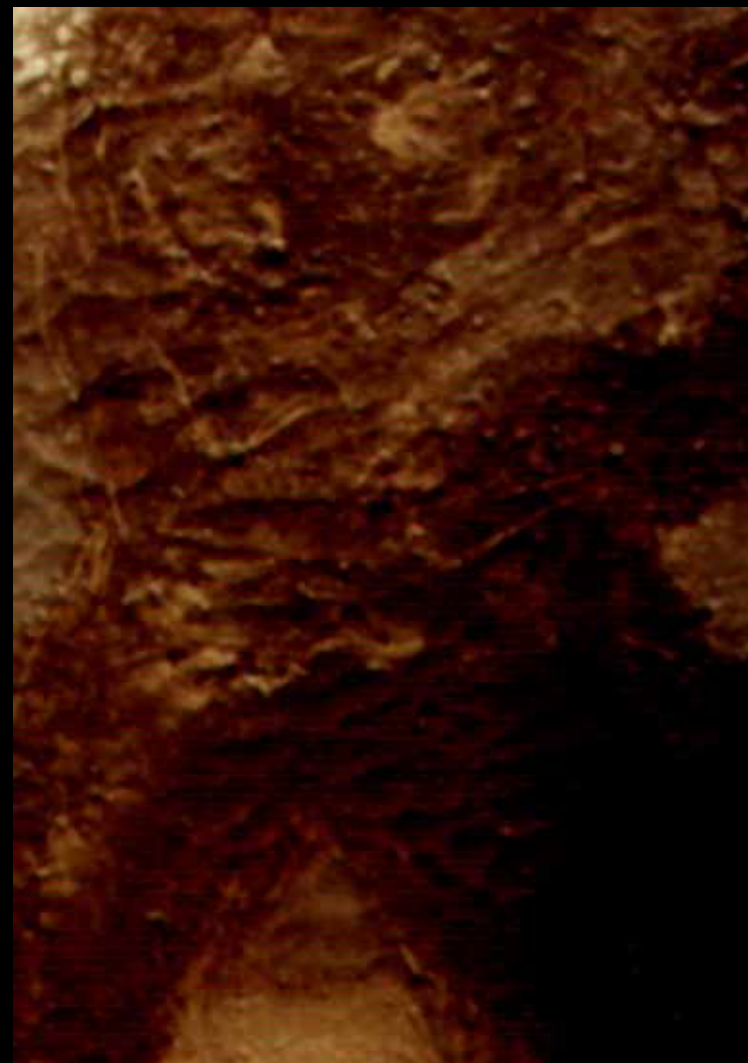

Sžíravě čekám, olej, plátno, 110 x 110 cm, 1987

I Am Waiting Eagerly, oil, canvas, 110 x 110 cm, 1987

V anglickém znění „**I Am Waiting Eagerly**“ je asi to, co chci říci příliš konkrétní – měl jsem na mysli opět symbolickou metaforu ve smyslu: čekám tak intenzivně, až mne to celého pohlcuje, stravuje, tajemně proměňuje. Pierre Teilhard de Chardin píše o Parusii – splynutí božského se světem lidí. Očekávání je charakteristickým znakem moderního křesťanství, přesto jsem si dovolil individualizovat, personifikovat – jde přece také o osobní „message“, osobní nasazení. Prvek proměny mne vždy fascinoval – pokusit se alespoň zachytit něco z prchavé stopy lidské duše, lidského putování po tomto světě /slzavém údolí – jak to nazývají tradiční křesťanské prameny/. Malířská vize sežehnutí barev – to je okamžik proměny i okamžik očekávání. Dvojkolejnost existence času před a po – kdy vše nepodstatné musí pryč – vyžaduje určitou vizuální zkratku. Netvrdím, že jsem ji našel – jsem dosud na cestě...

The English version of “**I am waiting eagerly**“ is about what I want to say too specific – I meant once again the symbolic meaning of the metaphor: I wait so intensely that it absorbs me, mysteriously transforms me. Pierre Teilhard de Chardin wrote about term “parusie” – merging of humans with the divine world. The expectation is the hallmark of modern Christianity, but I dared to individualize, personalize – it does also a personal “message“ personal commitment. The element of transformation has always fascinated me – at least to try to capture something of the fleeting traces of the human soul, the human journey through this world /valley of tears – as they call it traditional Christian sources/. Vision of scorching colors – this is the moment of transformation and the moment of expectation. Double-tracking of the existence of time before and after – when everything immaterial must go away – requires a visual shortcut. I’m not saying I found it – I’m still on the road...

Zahradní ateliér 1990
Garden Studio 1990

Barevnost se během dne mění každým okamžikem – je bláhové věřit, že malířství lze zachytit něčím konstantním. Všimněte si prosím, že i v dnešní době digitální „dokonalosti“ se katalogy předních světových galerií nápadně liší v barevnosti reprodukcí jedněch a týchž obrazů. Na zdlouhavé cestě od originálu k jeho tištěné reprodukci stojí řada rušivých a nejistých faktorů. Veškerá dosavadní „měřidla“ zůstávají tedy relativní a tajemství malby nám bude provždy unikat. A není to tak nakonec dobře?

The colors are changing throughout the day at any moment – and it is certainly foolish to believe that we can capture painting by something constant. Please, notice that even in today's era of digital “perfection“ the colors of some paintings in the catalogs of the world's leading galleries are significantly different. On the lengthy journey from an original to its printed reproduction there are numerous disturbing and uncertain factors. All existing “gauges“ thus remain relative and the mystery of painting will always slip away from us. Isn't it a good thing at the end?

Narození Páně, olej, plátno, 110 x 110 cm, 1985
Birth of the Lord, oil, canvas 110 x 110 cm, 1985

Jak už jsem naznačil v předchozí verzi – je tu velká tradice staletí dějin umění, která tomuto tématu věnovala mimořádnou pozornost. Šlo mně zde o vystupňování intimity a zjednodušení plánu kompozice na nejvyšší možnou míru. Celá plocha má jemně fosforeskovat a symboličnost tmavých tónů těla v kontrastu se světlým pozadím má evokovat slavnostní atmosféru. Uvědomuji si, že to má co dělat s konceptem minimalismu...

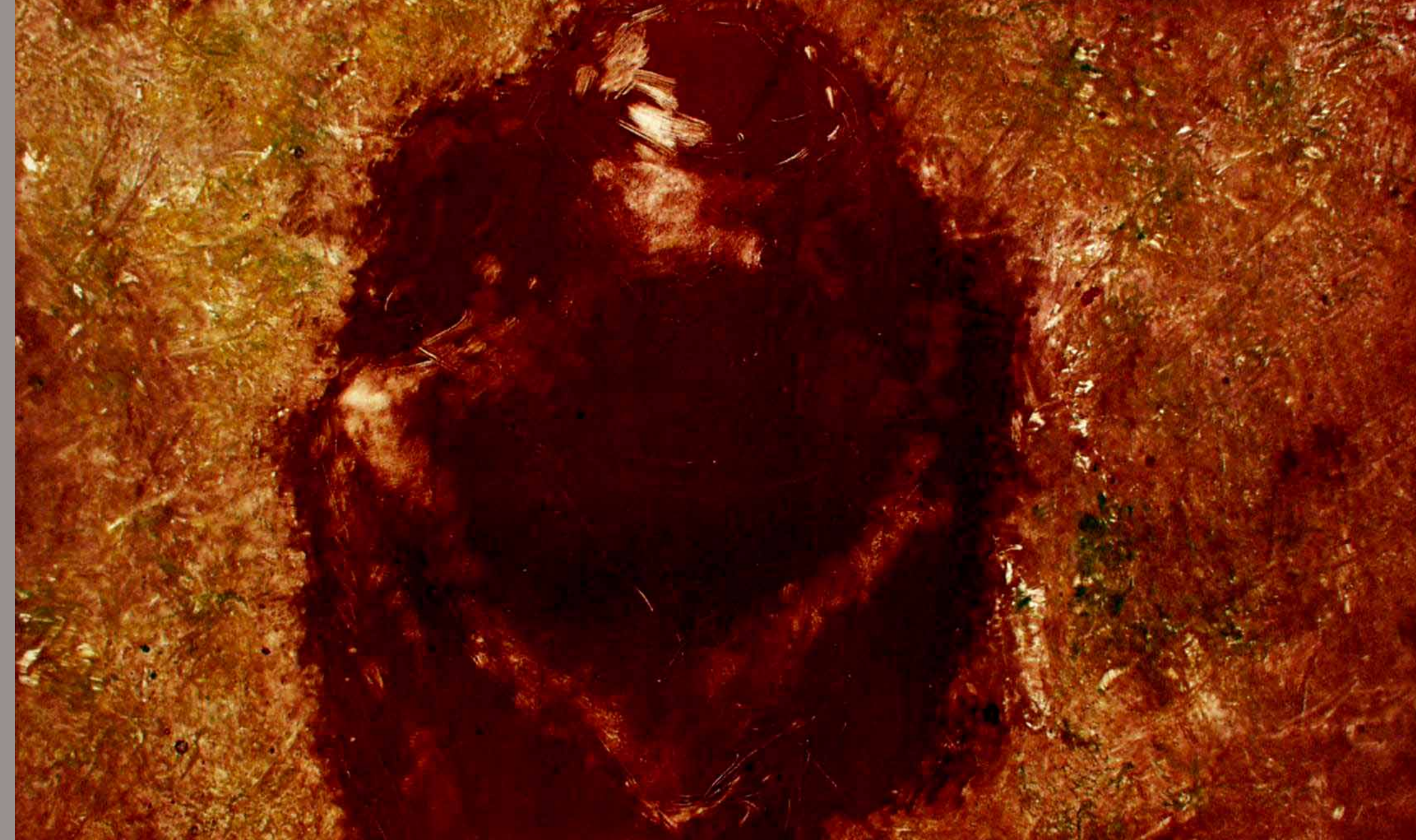
As I've indicated in the previous version – there's a strong tradition of centuries of art history that paid a huge attention to this matter. My aim was to escalate intimacy and simplify the composition plan to the highest possible level. The whole area should phosphoresce gently and symbolism of dark tones of the body in contrast with light background is supposed to evoke the festive atmosphere. I'm realizing that it has something to do with the concept of minimalism...

Jsi ve mně v každém póru
You are in me in every pore

Znovu-rozpuštění ve studiu reality mělo pozitivní vliv na mou kresbu, kterou jsem se soustavně do té doby vlastně nezabýval. Vladimír Kokolia později možná žertem, ale výstižně označil toto období jako „Moravské baroko“. Vladimír měl na mne vliv, který si tehdy neuvědomoval ani on ani já. Byl to on, který mne přivedl k práci na grafických monotypech. Ani nevím, jak jsem se dostal do tempa a oproti minulým létům dělal s posedlostí, která mne samotného zaskakovala. Skutečně se se mnou něco stalo – stovky kreseb a monotypů mne v dobrém slova smyslu pozitivně „nakoply“...

Re-dissolution in the study of reality had a positive influence on my drawings, which I hadn't been devoted to a lot until then. Later Vladimir Kokolia, perhaps as a joke, yet very accurately, described as a "Moravian Baroque". Vladimir influenced me, even if none of us realized it at that time. It was him who brought me to work on graphic monotype. I don't even know how I got into the pace and, compared to previous years, I worked with an obsession that surprised me. Indeed, something happened to me – hundreds of drawings and monotypes kicked me off in a positive way...

Tam kde je volnost, olej, plátno, 140 x 200 cm, 1987
Where is the Freedom, oil, canvas, 140 x 200 cm, 1987

Ve druhé polovině osmdesátých let se do mé práce vrátily symbolické prvky malované důsledně z paměti. Záměrně archaicky „vytesaná“ figura zírá jakoby do velké dálky – přál jsem si, aby obrazy měly ten osten nekonečnosti a bylo mně jedno, co si o tom kdo myslí. Nemá to vlastně daleko k autoterapii – ale smysl umění přece není jen pokoušet se stále někoho oslovovat. Vyčerpanost naší západní kultury vězí možná i v takových detailech...

In the second half of the 1980's, the symbolic elements I used to paint consistently by heart, came back to my work. A figure that was carved out in archaic way on purpose is staring far – I wished that the painting had a pinch of eternity and I wouldn't need to care what people think of it. In a way, it's very close to auto-therapy – since the purpose of art is not always trying to reach someone. Exhaustion of our western culture perhaps lies also in details similar to this...

Tiše jdeš okolo mne, olej, plátno, 125 x 125 cm, 1988
You Walk Quietly Around Me, oil, canvas, 125 x 125 cm, 1988

Časté názvy mých obrazů v druhé osobě jsou samozřejmě naléhavější – apelativní, nikdy však nevybočují z celkového rámce meditativně laděné tvorby...

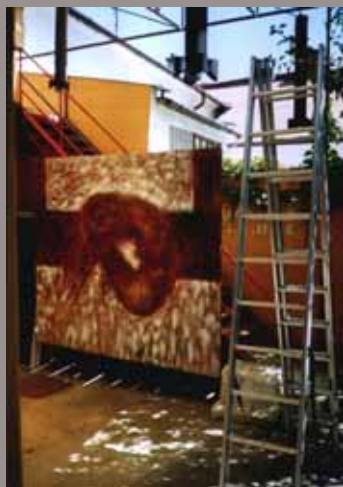
The titles of my paintings are often in the second person, which obviously makes them sound more urgent, even if they never deviate from the overall framework of meditatively tuned works...

Nevidím Tě!
I Cannot See You!

Jedna ze studií, které vedly později v devadesátých letech ke vzniku cyklu Pokušení na poušti. Provázanost tvorby přes celá desetiletí je můj splněný malířský záměr...

It's one of the studies that led to the series of Temptation in the Desert in the 1990's. The interconnection of my work within decades is my fulfilled painting intent...

Přicházíš v ohni, olej, plátno, 140 x 200 cm, 1987
You're Coming Within Fire, oil, canvas, 140 x 200 cm, 1987

Lidská bytost má duchovní podstatu, proto se bude vždy znovu rozpomínat na své určení nekonečného trvání. Sebereflexe dosavadní existence kultury dosáhla již bodu, kdy koexistence „starého“ s novým vyplývá přirozeně ze souvislostí. Myšlenka konečného, absolutního zhodnocení, zúročení cesty lidského pokolení, kterou předjímalý stovky generací, by nám proto neměla být tak vzdálená...

Human being has got spiritual essence. Therefore, a human will always remind of his destination of eternal being. Self-reflection of the current existence of culture has reached a point, when co-existence of “old” with new results naturally from chains of events. The idea of final, absolute evaluation of the journey of human civilization, which was anticipated by hundreds of generations, should not therefore be so distant to our way of thinking...

Zážeh, olej, plátno, 140 x 160 cm, 1987
Ignition, oil on canvas, 140 x 160 cm, 1987

Nejlepší obrazy osmdesátých let nebyly v průběhu svobodných devadesátých let nikdy vystaveny – sám nevím, jak se to stalo. Často rozhodl rozměr, který při transportu náhle dělal potíže nebo jiné náhody. Nikdy jsem neměl možnost je vidět vystavené ve větším cyklu tak, aby ladění ploch obrazů konvenovaly s mým dávným záměrem uspořádat plátna podle zákonů rytmu a kontrastu blízkému světu hudby...

The best paintings of the 1980's were never exhibited during free 1990's. I have no idea how that happened. Often, the size of the canvases caused an unexpected trouble during transport or there was some other issue. I have never had an opportunity to see them displayed in a larger cycle so that the tuning of the surfaces of my paintings were in line with my old intention to organize the canvases according to the laws of rhythm and contrast related to the world of music...

Vše uniká, olej, plátno, 140 x 200 cm, 1987

Everything Is Escaping, oil, canvas, 140 x 200 cm, 1987

Už podle názvu jde o plátno na stejnojmennou kresbu. Vybraný konvolut kreseb z té doby se stal na dlouhou dobu pro mne určitým kánonem, kolem kterého se vše točilo. Lákala mne možnost členit plochu kompozice téměř minimalistickým způsobem. Monotematicností jsem se dostával k překvapivě bohatému „rejstříku“ výrazových poloh. To, co by se normálně muselo podkládat šroubovanými odkazy, se najednou zredukovalo na zkratku. Moje tvůrčí situace dnes dává za pravdu tehdejšímu způsobu myšlení i obsahově: společnost se dostala do velmi srovnatelných podmínek, kdy můžeme doslova nahmatat, jak mnohé věci prokluzují mezi prsty a není mechanismů, které by tomu zabránily. Současný úpadek vizuální kultury to jen dokresluje...

As the title suggests, it's a canvas of the same name. The selection of drawings from that period has become a canon for me, around which everything rotated. I was attracted by a possibility to organize surface of composition in almost minimalist way. Monothematic material brought me to a surprisingly rich "variety of" expression positions. What would normally have very complicated links – was suddenly reduced to an acronym. My current creative situation has proved that the past method and content of thoughts were correct: our society is in very similar conditions when you can literally feel how many things slips through our fingers, and there are no mechanisms to prevent that. The current decline of visual culture only confirms it...

Vycházíš, olej, plátno, 140 x 160 cm, 1987

You Are Rising, oil, canvas, 140 x 160 cm, 1987

Šlo mně po letech o chlapské malování, povrch obrazu je pokryt nánosy barev a figura je nekompromisně „vtesaná“ do kompozice. Těžko mne může někdo podezřívat ze stylizace – anglická verze názvu celého cyklu je přece „Hořkost bytí“...

After years, I was interested in raw masculine painting, the surface of the painting is covered with rich layers of paints and the figure is uncompromisingly “sculpted” into composition. Hardly anyone can suspect me of stylization, because the English version of the title of the entire cycle is “The Bitterness of the Existence”...

Brána slunce, olej, plátno, 140 x 280 cm, 1987

The Geat of the Sun, oil, canvas, 140 x 280 cm, 1987

Víťova stejnojmenná skladba pro symfonický orchestr a bicí /Vít Zouhar/ je plná barev exotických zvuků. Motiv černých listů, které určují střed tohoto obrazu, jsem převzal ze svých obrazů sedmdesátých let – zvyšují napětí kompozice a tvoří dekorativní kontrast k hloubce obrazového prostoru. Řešení diptychu má tak zklidněný rytmus počítající i s mezerou mezi oběma plátny. Často mne napadá, jak by v případech vícedílných polyptychů vypadala výsledná kompozice, kdyby plátno bylo vcelku – mezery mají samozřejmě nepopiratelný vliv na utváření celku...

The same name of composition made for symphony orchestra and percussion /by Vit Zouhar/ is full of colors and exotic sounds. The motive of black leaves that determine the center of this picture come from my paintings of 1970's – they increase the tension of composition and create a decorative contrast to the depth of pictorial space. Thus, solution of diptych has calming rhythm with a gap between two canvases. I often think about how a final composition would look like if a canvas would be in one piece – the gaps have undeniable influence on shaping the whole composition...

Ještě chvíli, olej, plátno, 110 x 110 cm, 1987
Just One More Moment, oil, canvas, 110 x 110 cm, 1987

Před očima mně běží tato klidná, ale na přemýšlení intenzivní léta. Přes všechnu „nečasovost“ v normalizačním bezčasu jsem věděl, že pracuji na něčem trvalejším. Původně figurální kompozice na obrázku zůstala jakoby „viset“ v prostoru času. Nechal jsem to v tomto rozběhu u vědomí, že bych „dokončením“ mohl setřít něco z podstatného sdělení...

Before my eyes runs this quiet but intense years of thinking. Despite all the “non-modernity“ in the totalitarian timelessness I had know that I am working on something more permanent. This figural composition remained “hanging“ in space time. I left it at the progress – knowing that “finalization“ could wipe something from the compelling content...

Běžím lehká jako sníh, olej, plátno, 110 x 110 cm, 1987
I'm Running Lightly As a Snow, oil, oil, canvas, 110 x 110 cm, 1987

Tušil jsem, že symbolistní nota se bude u mne stále prolínat a vracet – stále jsem však nevěděl, proč často náhle nečekaně zmizí a ponechá mne v nejistotě. Postupem doby jsem pochopil, že je to dáno povahou mé malby, která je hodně závislá na intuici, okamžitém impulzu, pocitu ohrožení. Pod tím vším jsem navzdory tomu cítil zcela určitý kontinuální tvar myšlenky /slovo koncept mně zde jaksi nesedí/...

I knew that a symbolist note will always penetrate into my work and will always come back – yet, I didn't know why it disappears suddenly, often unexpectedly, and leaves me in uncertainty. Over time I've understood that it's because of nature of my painting, which is much more dependent on intuition, an immediate impulse, a feeling of threat. Despite this, I felt quite a continuous shape of idea /the word concept somehow does not fit me here/...

Nemohu dýchat
I Cannot Breathe

Je to podobenství lidského údělu vyjádřené čistě malířskými prostředky – umění má být nadčasové, nezávislé na módách ve společnosti – ta svoboda pak stojí zato...

It is, of course, a parable of human destiny expressed purely by means of painting – art is supposed to be timeless, independent on trends in society – this freedom is worth to follow...

Pláč, monotyp, 40 x 60 cm, 1987
Crying, monotype, 40 x 60 cm, 1987

Monotyp osekáný na nejnútnejší prvky má někdy větší význam než velké plátno. Právě proto zařazují i tuto „vedlejší“ tvorbu, která dotváří celkovou myšlenku...

The monotype that is reduced to the most necessary elements is sometimes more important than a large canvas. That's why I include also this "secondary" work, which completes the overall idea...

Mé vyhaslé oči
My Burn-Out Eyes

Už řadu let mne trápí mé oči – děším se toho, že bych přestal vidět – hudba se dá skládat i bez sluchové kontroly, sebelepší malíř však nic nevytvoří bez zraku. Jedná se samozřejmě opět o metaforu současné doby...

For many years my eyes have been bothering me – I'm terrified of the possibility that I would stop seeing – music can be composed without hearing control, but even the best painter is not able to create anything without his or her sight. Of course, this is again a metaphor of present time...

Vesmír nade mnou
The Universe Above Me

Vesmír kolem nás je natolik nebezpečný, že je skutečným zázrakem, že ještě lidstvo existuje. Každým dnem se můžeme přesvědčit o tom, že to není náhoda. Zázraky se dějí denně před našima očima...

The Universe around us is so dangerous that it is a real miracle that humanity still exists. Every day we can see that it does not happen by chance. Miracles happen daily in front of our eyes...

Propaluješ mé kosti, olej, plátno, 250 x 280 cm, diptych, 1989–1894
You Are Burning My Bones, oil, canvas, 250 x 280 cm, diptych, 1989–1994

Díptych s figurálním motivem není abstrakcí – vždy mne opakovaně zklamává povrchnost vnímání této doby. Na plátně není dokonce ani žádná kost – pro vizuální analfabety podotýkám, že jde o stylizovanou ležící figuru /přední část/ s gestem rukou chránící si hlavu. Opět snad před přílišnou intenzitou světla – či co... Avšak ani teď není obraz „vysvětlen“ – je to bohužel jen začátek. Mám ideu, jednou až bude opravdu v nějaké galerii dosti místa, ke každému polyptychu vystavit související menší obrazy a studie, popř. fotodokumentaci vzniku. Souhlasím s Matissem, že obraz je vlastně v každé chvíli hotov, ale dodávám, že ne všechno je pro oči diváka. Když je chrám dostavěn, je třeba strhnout lešení, které jej zakrývá. Lešení sice jakoby nepatří k hotové věci, ale jeho existence dál tajemně trvá, i když je už neviditelné...

Díptych with a figural motif is not abstraction – shallowness of the perception of today society has been disappointing me repeatedly. This canvas doesn't even depict any bones – a note to visual illiterates: it's a stylized lying figure /front/ with gesture of hand to protect her head. Again, maybe from excessive intensity of light – or something like this... But even now the painting is not “explained“ – unfortunately it's only beginning. If one day there will be enough space in some gallery, I'd like to exhibit next to all poly-canvas some small studies /or photographic documentation of painting progress as well/. I agree with Matisse that painting is actually finished at any time, but I must add that not everything is for audience's eyes. When a temple is completed, it is necessary to demolish the scaffolding that covers it. Although scaffolding isn't a part of the finished work, its existence continues mysteriously, even if it is invisible...

Vzduch byl kolem mne nabitý energií
The Air Around Me Was Filled With Energy

Čisté, světlé barvy mně dnes připadají jako nejtajemnější – je to přirozený kontrast k létům, kdy se má paleta skládala z lomených, potemnělých tónů – proto mne tyto práce po letech „objevení“ v ateliéru příjemně překvapují...

Today, pure, bright colors seem to me as the most mysterious – it's a natural contrast to the years when my palette consisted of muted, darker tones. After so many years I see these works as a “discovery”, which is a pleasant surprise for me...

Mučivé sunutí
Tormenting Movement

Na snahu využít zkratku se nelze spoléhat permanentně – vždy je zde ve hře i vnímaná vizuální realita. Zlomený, zastavený čas je parabola lidského osudu – jsme tu jen zbloudilí poutníci na cestě do pravého domova...

One cannot rely on the efforts to use a shortcut permanently – there's always perceived visual reality in the game. Broken, stopped time is a parabola of human destiny – we're just pilgrims on the way to the right home...

Vše kolem mne zmizelo ve víru prachu, monotyp, 40 x 60 cm, 1987

Everything Around Me Disappeared in a Whirlwind of Dust, monotype, 40 x 60 cm, 1987

Jeden z prvních monotypů, který anticipoval velký cyklus devadesátých let – Pokušení na poušti. Nemohl jsem tušit, že o necelých deset let později zažiji podmínky pouště na své kůži. Smrtící prostor pouště obnaží to, co je v člověku podstatné...

One of the first monotypes which anticipated the great cycle of the 1990's – Temptation in the Desert. I couldn't anticipate that ten years later I would experience desert conditions on my own skin. The deadly space of desert exposes what is essential in a man...

Zrání
Maturation

Osudová hudba Josefa Suka je monumentalizující vyznání lásky ženě, zemi. Konečnou realizaci velkého formátu olejomalby /triptychu/ předcházela nespočetná řada studií – zde vidíme jednu z nich v podobě menšího olejového monotypu /40 x 60 cm/. Nevím, zda lze pochopit toto úsilí bez znalosti Sukovy hudby. Tato hudba čekala celé jedno století na uznání v zahraničí – jsme opravdu zemí pozdních stylů, u nás dozrávají plody umění dlouho...

The fateful music of Josef Suk is a monumental declaration of love for a woman, a country. The final realization of the large oil triptych was preceded by countless studies. Here we can see one of them in the form of a smaller oil monotype /40 x 60 cm/. I am not sure whether this effort can be understood without knowing Suk's music. This music had been waiting for recognition abroad for a whole century – we are really a country of late styles, where fruits of art ripen for a long time...

Situace v zahradním ateliéru
The Situation in the Garden Studio

K minimalizmu ve výtvarném umění jsem byl dlouho nedůvěřivý, protože jsem znal jeho podobu v hudebním světě – zvláště k monumentálním, závažným tvůrčím vzepětím, které ve světové hudbě jednoznačně vrcholí v díle Philipa Glasse, jsou výtvarné protějšky najednou překvapivě prázdné. Vypadá to, že osobnost Philipa Glasse bude mít stejnou roli jako u Debussyho: otevřel dveře pro nový směr a hned je za sebou zavřel...

I've been sceptical about minimalism in visual art for a long time, since I knew its form in the music world – especially to the monumental, serious creative works, in the music world uniquely culminates in the work of Philip Glass, the art counterparts are suddenly surprisingly empty. It seems that Philip Glass's personality will have the same role as the one Debussy: he opened the door for a new direction and immediately closed it...

Tvá spalující výheň, monotyp, 40 x 60 cm, 1988

Your Burning Furnace, monotype, 40 x 60 cm, 1988

Monotypy vznikaly přibližně od poloviny osmdesátých let – popud vyzkoušet si grafickou techniku přišel od Vladimíra Kokolii. Pamatuji si, jak jsem u něj v ateliéru v Knínicích zkoušel první pokusy – Vladimír mně to samozřejmě kavalírsky pochválil, takže už nebylo možno s tím přestat... Rychle jsem pochopil, že je marné dohánět v klasické technice někoho, kdo má více jak desetiletí náskok. Upustil jsem tedy záhy od linorytu, zásahy do matrice se stávaly čím dál řidší, až jsem najednou opět stál před procesem, který je vlastní spíše malbě – podstatu monotypu jsem chápal od začátku jako možnost podívat se na problémy malby z jiné strany. Monotyp sám mně dal možnost urychlit rozvržení kompozice, zvýraznit rukopis, zvýšit naléhavost výrazu atd. Šlo nakonec spíše o kombinovanou techniku, která měla vliv na zklidnění barevnosti a přivedla mne k přemýšlení nad výstavbou kontrastních ploch jednotlivých plátén: celková „hlavní tónina“ každého obrazu se vždy malinko liší od dalších obrazů se záměrem vytvářet prokomponované celky. Dostávám se tak k řešením, které jsou ryze abstraktní...

Monotypes have been created since mid 1980's – the initiative to try a graphic technique came from Vladimír Kokolia /currently he's a professor of the Prague Academy of Fine Arts/. I remember my first attempts at his studio in Knínice. Obviously, Vladimír praised me as a gentleman, so it was not possible to quit... I understood very quickly that it's useless to compete in the classic technique with someone who was more than a decade ahead with his experience. So I left linocut, drawing to the matrix became more sporadic, and once again I stood before the process typic for painting. From the very beginning, I considered the essence of monotype as an opportunity to look at problems of painting from a different point of view. Monotype technique gave me an opportunity to accelerate the composition layout, to highlight the manuscript, and raise the urgency of expression, etc. At the end, it was rather a combined technique, which had an effect on calming colors and which led me to think about creating contrasting surfaces of paintings: the overall „main key“ for each painting was always a little different from the other works, with intention to create integrally composed units. This brings me to the solutions, which are purely abstract...

PhDr. Elena Letňanová – Doc. STU Bratislava /SK/

“Vaše obrazy ma úplne pohltili, sú tým najlepším, čo ste vytvoril, čo som videla, najabstraktnejším a predsa blízkym, či prírodným a záhadným, vnútorne tlejúcou pahrebou, ohňom, vážnym odkazom, neobyčajnou duchovnou náplňou. Nie krutosť a násilie, či majetnícky egoizmus, ale to krásne, až za oblakmi, to je vo Vašich obrazoch. Triptychy sú ozaj moderným náprotivkom gotického tempus perfectum, aj v tom je ich matematická záhada trojčlennosti, trichotómie, nie postupného priradovania, ale celku v trojdobovosti”.

“Znovu som si pozerala Temptation a neznámy Passion a došla som k záveru, že Vy ste maliar neznámych a záhadných otázok“.

PhDr. Elena Letňanová – Doc. STU Bratislava /Slovak Republic/

“Your paintings have completely absorbed me, they are the best you have created, the most abstract and yet close, or natural and mysterious, inwardly melting, fire, serious message, extraordinary spiritual content. Not cruelty and violence, or possessive egoism, but beautifulnes, beyond the clouds, it is in your paintings. The triptychs are a truly modern counterpart to the Gothic Tempus Perfectum, which is also their mathematical mystery of trichotomy, not gradual allocation, but the whole in three-time”.

“I watched Temptation and the unknown Passion again and came to the conclusion that you are a painter of unknown and mysterious questions”.

Prof. Bruce Everett – Professor of Art, College of Arts, Media and Communiation of California State University Northridge /USA/

Formálně a technicky jsou tyto práce zralé a profesionální, prozrazující širokou znalost v užívání barvy a procesu lazur. Monotypy mají bohatost, jež navozuje kontemplaci a vytváří tajemnou atmosféru. Konceptuálně se jedná o symbolické tendence pracující s lidským faktorem a spirituální výzvou. Autor pracuje na tomto plodném poli přesvědčivě.

Prof. Bruce Everett – Professor of Art, College of Arts, Media and Communication of California State University Northridge /USA/

Formally and technically the work is mature and professional, exhibiting a wide range of knowledge regarding use of color and the process of complex layering to create emerging images /symbols/ out of the surrounding dark fields. The monoprints have a density and richness that invites contemplation and creates a mysterious mood. Conceptually he seems to be a contemporary symbolist dealing with the human condition, and the challenge of spirituality. He is working this fertile ground convincingly.

Prof. Louise Lewis – director of the Art Galleries CSUN Los Angeles
Article for the Czech Art Magazine Atelier 10/30/2002
Václav Vaculovič in Los Angeles

Upon first entering the exhibition Václav Vaculovič: The Soul of the Sixth Sense, at the Art Galleries of California State University Northridge, one is struck by utter tranquility and openness. The forty four mono-prints of this contemporary Czech artist, best known for his painting, float in a luminous setting and beckon the viewer to draw near. Once within the aura of an individual image, however, this sense of calm is belied by the emotional power and spiritual queries of the imagery. In an intimate journey of ephemeral abstractions and androgynous figurations, the viewer connects with the artist's probing of the human condition, of the earth as a spiritual abode, and of the ambiguity of integrating the two into a search for the after-life.

The artist presents us, both in image and title, with a range of choices that ultimately merge into the eternal dualities common to many spiritual beliefs. The figure in Incantation seems suspended in a mystical reverie of hope while that in Alarming Visions is in a nightmarish struggle against fate. Landscapes such as the serene White Blossoms and the fiery Against the Flow of Time vie with one another for different metaphysical messages. Cellular images /At the Place Where the Brain Touches You/ supplement galactic images /Immersing River/ in providing platforms to meditate upon the vastness of our universe and our place in it. While much of the

imagery breathes sensuous earth tones, radiant flashes of red serve as a counterpoint both in energy and message. The leitmotif use of white passages connects the two extremes, as do the supple brush strokes.

Although the artist has a strong interest in the writings of French theologian Teilhard de Chardin, his imagery is not necessarily Christian in tone, but rather more metaphysically universal in its quest for understanding life, death, and salvation. Indeed the works range from existentialist despair /The Obdurate Roots of Pain/ to joyful revelation /At the End of Time/, without alluding to any specific icons or tenets of our world's diverse theologies. Nevertheless there is, in this selection of works and as suggested by the titles, a contemporary sense of lament over the loss of interest in religious salvation. The predominant secularism that has supplanted spirituality of previous eras, particularly in the Western world, deeply concerns the artist. Yet this preoccupation is confounded by the sheer sensuality of his imagery. Thus the unbearable uncertainties of probing the meaning of existence and eternity are soothed by the very tangible and seductive perceptions of the artist.

**PhDr. Jiří Machalický – Národní galerie v Praze
National Gallery in Prague**

Václav Vaculovič patří ke generaci, která přicházela ke slovu v polovině osmdesátých let. Přinášela nezvyklé prvky v tvorbě i v jejím prosazování. Začaly se rýsovat nové skupiny, umělci nacházeli odvahu a s nebývalou silou začali požadovat názorovou svobodu a nezávislost. Václav Vaculovič se řadí k těm, kteří dokážou obhájit osobité postoje. Přitom jeho projev zřetelně souvisí s vlastní generací, jež se poměrně důrazně, ale přitom různorodým způsobem přihlásila k odkazu rozmanitých podob symbolismu. Malíř se soustřeďuje na neustálé rozvíjení svého výrazu, v němž se tříbí a vyhraňují jeho představy. Našel si neokázalý, ale přesvědčivý způsob vyjadřování. Nejde mu o laciné vřazení do souvislostí, ale o nalezení jedinečného přístupu ke skutečnosti, o ztvárnění řádu, naplňujícího jeho malbu. Umělcova tvorba se vyvíjí svobodně a nezávisle na tom, jaký výtvarný proud se právě dostává na výsluní. Jeho obrazy a monotypy se stávají zrcadlem dlouho a zvolna zrajících představ. Sny, pocity a myšlenky se proměňují a s nimi i malířův projev. Mnohaletý vývoj působí přirozeně, nedochází v něm k náhlým zvrátům. Má vnitřní logiku, směřuje od konkrétního vyjádření k obecnému, od reálných tvarů k abstraktním, od jednoznačného sdělení k mnohoznačným symbolům. I když se jeho výraz často blíží strukturálnímu rozrušení plochy a prostoru, vždy v obrazech zůstává alespoň zárodek řádu. Nabízí se srovnání s vesmírným děním, v němž systém vzniká z chaosu a pevná hmota se rodí z neurčitých a beztvarych mlhovin. Václav Vaculovič vychází z nejjednodušších prvků, z barevných tónů, silokřivek a energických polí, jež se

vzájemně ruší nebo sčítají. Dospívá k zamyšlení nad smyslem života, nad jeho různými roviny, vrstvami a formami, nad jeho harmonií i disharmonií, radostí a smutkem, jasným směřováním nebo nesnadným rozhodováním na křižovatkách a hledáním nových cest. Václav Vaculovič ctí nezpochybnitelné životní hodnoty a pravidla, která vycházejí ze zkušenosti mnoha generací a která si nakonec každý musí stanovit sám. Jeho projev, vycházející z dodržování estetických i etických zákonitostí, se vyhýbá laciným efektům. Je střídavý, někdy až křehký, uvolněný a přitom rytmicky utříděný. Zůstává v něm zachováno tajemství, které se skrývá za neurčitými tvary, vystupujícími z hloubky temného prostoru. Tvorba, v níž se spojuje odkaz tradice se současným viděním světa, má širokou platnost. Zrcadlí se v ní hluboká víra v trvale platné principy, kontrastující s uspěchanou povrchností současného životního stylu. Do Vaculovičových obrazů se promítá souvislost lidské civilizace s přírodou, jejíž zákony někdy bezohledně překračujeme, i když tím riskujeme vlastní ohrožení.

Nebeské pastviny
Celestial Pastures

Tato studie míří k velkým formátům devadesátých let – dílo bylo zamýšleno jako pocta stejnojmenné orchestrální skladbě předčasně zemřelého skladatele Josefa Adamíka, který byl náš celoživotní osobní přítel. Josefova kompozice patří dnes k nejvýznamnějším dílům české poválečné hudby – v průběhu třiceti let festivalu se nám se Zdenkou podařilo až na podruhé zajistit důstojné provedení tohoto díla v katedrále sv. Václava v Olomouci.

This study is heading to the big formats of the 1990's – the work was intended as a tribute to the eponymous orchestral composition of the prematurely deceased composer Josef Adamík, who was our lifelong personal friend. Josef's composition is one of the most important works of Czech post-war music – within 30 years of existence of the festival, Zdenka and I have succeeded to secure dignified performance of this work in the St. Wenceslas Cathedral in Olomouc only on the second attempt.

Znamení na obloze
A Sign in the Sky

Při promýšlení retro-trilogie jsem chtěl především zdůraznit kontinuitu tvorby: práce sedmdesátých a osmdesátých let najednou začaly zvláštním způsobem souznít se současnou tvorbou. Dávny záměr vytvořit kompaktní dílo, jehož etický aspekt stál stranou dobových proudů vlastně po celou dobu dlouhých 40 let – byl náhle na dohled. V hudebním světě známe případy autorů, kteří celý život šli za jedním, jediným konceptem /Mahler, Bruckner/. Vyrovnaná kvalita symfonického díla Antona Brucknera je výsledkem neustálého cizelování již hotových kompozic. Dnešní roztržitost postmoderny je v podstatě nemoc, proti které je třeba bojovat, napínat síly, aby se celkový tvar díla neztratil a uskutečnil navzdory odstředivým tendencím okolního vnějšího světa...

When thinking about this retro-trilogy, I wanted to emphasize the continuity of creation: the works of the 1970's and 1980's suddenly began to resonate uniquely with contemporary production. The previous intention to create a compact work, which ethical aspect stood aside from the trends for 40 years, was suddenly in sight. In the music world we know cases of authors who followed solely one concept (Mahler, Bruckner). The balanced quality of Anton Bruckner's symphonic work is the result of constant improvement of already finished works. Today fragmentation and discontinuity of postmodernism is basically a disease against which it is necessary to fight, strain our power to prevent the loss of overall shape of our work despite the centrifugal tendencies of the outside world...

Černí ptáci, olej, plátno, 250 x 420 cm, 2010
Black Birds, oil on canvas, 250 x 420 cm, 2010

Viděl jsem v Amsterdamu velkou výstavu Rembrandtových pozdních autoportrétů – jsou plné „špinavých“ barev, které současníkům musely připadat zcela nepřijatelné a které dnes vnímáme jako strhující malbu. Neustále mne zajímá to, co by člověk vytvářel i bez pozornosti okolní společnosti – je v tom pravda o něm zbavená příměsí dobových náhledů...

I saw a major exhibition in Amsterdam of late Rembrandt's self-portraits – are full of “dirty” colors, that were probably for his contemporaries totally unacceptable and that we today see as a stunning paintings. I am constantly interested about what man would create without the attention surrounding society – it is a revelation of true about him free from admixture of contemporary views...

Vnitřní žár malby konce osmdesátých let mne samotného zaskakoval. Byla to velmi inspirativní doba, protože nebezpečí nás všechny stmelovalo v jeden celek namířený proti nesvobodě – a nesmyslu, neboť ďábel je především chaos a ne-smysl. Je to absence harmonie a krásy – Karel Čapek komentoval ve třicátých letech nástup fašismu jako selhání inteligence. A naopak: harmonie a krása v umění osvobozuje – musím parafrázovat známý výrok: hudba /a dodávám obecně umění/ je vzpomínkou na ztracený ráj...

The inner burning of the late 1980's painting surprised me. It was a very inspirational period as danger bond us all together against non-freedom – and nonsense, since devil is above all chaos and no-sense. It is a lack of harmony and beauty – Karel Čapek commented beginning of fascism as a failure of intelligence in the 1930's. And on the contrary: harmony and beauty in art liberates – I must paraphrase this well-known statement: music /and I'd say art in general/ is a memory of a lost paradise...

Václav Vaculovič /1957/

Czech painter and together with his wife **Zdenka** /violinist and composer/ founder and principal organizer of the International Festival of Contemporary Arts FORFEST CZECH REPUBLIC, which belongs at the present time among the top European culture events with a high reputation. During 80 ties the initiator of the underground movement. During 90-ties – the leader of independent organization called the Artistic Initiative, which is responsible for already many important projects of international consequences. Successively a member of many arts and cultural organizations at home and abroad: European Conference Amsterdam, SIAC France, the Union of Artists of the Czech Republic, Association of Visual Artists and theorists South Moravia, New Association of Prague Artists, UVUO Olomouc, Association Q Brno, ASSOCIATION FRANCO ANGLAISE D'AQUITAINE, International Association of Art Association Internationale des Arts Plastiques – UNESCO...

Original musical education he evaluates on activities, which includes among artistic disciplines also performances, sound installations and other projects standing on the border between visual and musical arts – references also appears on the pages of the art and music press at home and abroad. During last 30 years he also closely cooperated with leading personalities and art-historians of the Czech Republic and abroad: Prof. Louise M. Lewis – Director of The Art Galleries of Los Angeles /USA/, Mind Trips, PhDr. Jiří Machalický – National Gallery, Prague – Lights, shadows, reflections, Richard Loveless – director of Institute for Studies in the Arts, Arizona State University, PhDr. Martina Pachmanová – Academy of Arts, Architecture and Design, Prague – Temptation, Prof. Bruce Everett – California State University Northridge /USA/, Soul of the Sixth Sense, Mgr. Ivo Binder – Moravian Gallery Brno – Begegnung, Emblem and Testimony, PhDr. Miloslav Krajný – New Association of Prague of artists – Correlation, PhDr. Ludvík Ševeček – State Gallery of Zlín, Prof. Daniel Lentz – Arizona State University /USA/, Tadeusz Boruta – Congress Cracow, Poland, Ak.mal. Marek Trizuljak – The Union of Fine Artists Olomouc – Letters to Heaven, Mobius Boston, Ak.mal. Jan Pospíšil – SUPŠ Uherské Hradiště, Large Format Valtice 93, 94, MgA. Olaf Hanel – Czech Museum of Fine Arts, Prague, Prof. Dinos Constantinides – Louisiana State University Mini-Festival, PhDr. Amelia Cox – Baton Rouge Gallery, Louisiana USA, Your Burning Furnace, PhDr. Michal Bycko – Museum of Modern Art Andy Warhol, Jacks Devillers – President SIAC, France, PhDr. Milada Frolcová – Slovácké Museum, Uherské Hradiště – You Are Sounding Space, PhDr. Jiří Hylíš – Gallery of Vysočina, Jihlava, PhDr. Miroslava Hlaváčková – Gallery of Modern Art Roudnice nad Labem, PhDr. Bronislava Gabrielová – Moravian Gallery, Brno, PhDr. Vladislav

Grešlík – Prešov University, Andy Warhol Museum, Slovak Republic – Passio, PhDr. Lubica Zábranská – Museum of Kroměříž, PhDr. Edith Jeřábková – Ateliér Praha, Ak. mal. Adriana Šimotová, Prague 2001, PhDr. Karel Rechlík – Diocesan Museum, Brno – Žalmy, PhDr. Jiří Urban – National Gallery Prague, PhDr. Tomáš Mazáč – Žilina Gallery, /Slovak Republic/, Prof. Antonio Zimarino, Storia dell'Arte, University of Pescara, /Italy/

SOLO EXHIBITIONS /selection/

/2019/ The Irish Architecture Archive, Dublin /Ireland/, /2018/ Orchard Gallery Ostrava, CZ, /2017/ Exhibition “The places of Oblivion“ – Palazzo Graziani, Republic San Marino, /2017/ Exhibition Highly above the sea – Zichy Palace Bratislava – Slovak Republic, /2014/ Exhibition Grail – Rotunda of Flower Garden KM, /2006/ Center for Contemporary art, Baton Rouge Gallery, Louisiana /USA/, /2011/ Zichy Palace, Bratislava – Slovak Republic, /2007/ President Palace Bratislava, /2002/ Art Galleries Los Angeles – Main Gallery – The California State University Northridge, curator Prof. Louise M. Lewis – Director of the Art Galleries Los Angeles /USA/ – Exhibition “The Soul of Sixth Sense“, /2002/ /MONTPON – MÉNESTÉROL/ Espace Culturel Antoine de Saint-Exupéry, France – společně s Janem Tichým, /2001/ Bordeaux – France – Exhibition „Your Burning Embrace“, /2005/ Town Museum and Synagogue in Břeclav, curator Mgr I. Binder – Moravian Gallery – Exhibition “Patmos Landscape“, /2000/ Gallery of the Modern Art, Roudnice nad Labem, curator PhD J. Machalicky – National Gallery – Exhibition “Immersing River“, /1995/ Museum of the Modern Art of the Family of Warhol in Medzilaborce, Slovak Republic – Múzeum moderného umenia rodiny

Warholovcov, curator PhD Vladislav Grešlík – art historian, Prešov University – Exhibition “PASSIO“, /1996/ The Gallery of the Interdisciplinary Arts and Performance Program Arizona State University, USA – Exhibition “TEMPTATION“, /1993/ Regensburg, Germany, Deutsch-Tschechische Tage, /1999/ The National Theatre Brno, /1997/ Gallery of Slovak Museum Uh.Hradiště, curator PhD Milada Frolcová, Director of Museum – Exhibition “Jsi znějící prostor“, /1996/ The Regional Gallery of Arts of Highlands in Jihlava, /1996/ The State Gallery in Zlín, curator PhD M. Pachmanová – National Gallery, /1996/ The University Gallery in Plzeň, /2005/ Museum of Kroměříž, curator Mgr. I. Binder – Moravian Gallery – Exhibition “Tvá spalující výheň”

GROUP EXHIBITIONS /selection/

/2018/ Town Office Brno – Association Q Brno, /2016/ Gallery of Town Olomouc, Association Q Brno, /2015/ House of artists Hodonín, Association Q Brno, /2012/ Moderna Galerija Narodnog Muzeja Kragujevac, Serbia – Actio II, /2011/ Union of Visual Artists Olomouc – House of Artists Hodonín, CZ, /2010/ Letters to Heaven – International project HUMAN 2010 – Chapel of St. John Bratislava – Slovak Republic, /2010/ Union of Visual Artists Olomouc – Gallery G – Retrospective, /2008/ CITTA vicina al tuo CUORE – TRASPARENZA – Castel Sismondo, Rimini – Italy, /2000/ ALFA – 2000 – OMEGA, Praha – Národní dům, /1996/ Práce na papíře – MÁNES, Praha – Výstava Nového sdružení pražských umělců, /1999/ Světla – Stíny, Odlesky, ze sbírek Národní galerie v Praze, /1997/ Novi Sad veletrh, YU, /1998/ Žalmy – Diecézní muzeum Brno, /1998/ Uloupený Faidros – Strahovský klášter Praha, /1996/ projekt „Souvislosti“ VI. FORFEST Kroměříž, /1996/ Nové sdružení, Moldávie Výstava „Korelace“ – Bukurešť, Romania.

Zdenka Vaculovičová – housle

Houslistka, skladatelka, emeritní profesorka Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci, spolu se svým manželem zakladatelka a hlavní organizátorka Mezinárodního festivalu FORFEST CZECH REPUBLIC. Studovala na konzervatoři v Brně u profesorů Josefa Jedličky, Josefa Doležala a Josefa Holuba. Na Janáčkově akademii múzických umění u profesora Antonína Moravce /housle/ a profesora Zdeňka Zouhara /skladba/. Široké tvůrčí aktivity zahrnují četná sólová vystoupení v národním a mezinárodním měřítku /Evropa, USA/ jako houslistka, po léta vedla řadu komorních ansáblů /nejznámější Arcibiskupská kapela, s kterou provedla řadu premiér mezinárodního ohlasu/. Ve své práci se specializuje téměř výhradně na současná díla s komorními soubory. V sólových recitálech se zaměřuje především na současnou českou a slovenskou hudbu /dedikace mnoha předních skladatelů/. Představila v premiéře díla řady současných světových autorů z Anglie, Francie, Rakouska, Německa a USA.

/více na: www.forfest.cz/zdenka/

Zdenka Vaculovičová – violino

Czech violinist, composer and emeriti professor of the Conservatory of Evangelic Academy in Olomouc – she is together with her husband a founder and principal organizer of the International FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC. She studied at the Conservatory in Brno with Professors Josef Jedlička, Josef Doležal, and Josef Holub, and at Janáček Academy of Music Arts Brno – with Professor Antonín Moravec in violin and with Professor Zdeněk Zouhar in composition. Her own wide creative activities includes numerous solo performances, national and international performances as a violinist, and as a conductor with the Archbishop Ensemble of Kroměříž specializing almost exclusively in contemporary works with chamber ensembles. In her solo recitals, she focuses especially on contemporary Czech and Slovak music – many leading composers have dedicated violin compositions to her, and she has also introduced in premiere programs works of world composers from England, France, Austria, Germany, and the United States of America.

/more: www.forfest.cz/zdenka/

„Proměnili palác v tržiště – a když vyprchala radost z toho, že tady mohou hulvátsky dupat, nevědí náhle, co na tržišti dělají. A začnou neurčitě snít o stavbě domu s tisíci dveřmi, kde každý krok měl smysl..." Saint-Exupéryho Citadela tak před více než sedmdesáti lety jakoby prorocky předpověděla ústřední problém rozpadající se světové postmoderny: integrita ve jménu „klenbové" myšlenky. Bezradnost konzumní společnosti ještě nikdy nebyla tak zřejmá jako dnes, ještě nikdy nedošla prázdnota marketingové kultury tak daleko – naproti tomu ještě nikdy nebyly možnosti propojení internacionálního umění tak na dosah... /část z úvodního slova XXIII. Festivalu 2012/

"When they turned the palace into the marketplace – and when they drained their joy from the fact that they may here crudely trample, suddenly they do not know what they are doing here. And vaguely begin to dream about building a house with thousands of doors, where each step had a meaning... "Saint-Exupery Citadela more than seventy years ago, as if prophetically predicted the central problem of the crumbling world postmodernism: integrity in the name of "arch" idea. The helplessness of a consumer society has never been as obvious as today, never before has the emptiness of marketing culture so evident – however, never has international art connectivity been in such reach... /excerpt from the introductory word of XXIII. Festival 2012/

Publikaci vydala Umělecká iniciativa Kroměříž z.s. v roce 2021
 The publication was published by the Artistic Initiative Kroměříž z.s.
 with the support of the Museum of the Kroměříž Region
 Financováno darem autora
 Bolest bytí / Bitterness of the Existence

Překlady / Translation: Tommy Barr
 Revidovala / Revised by: Martina Miláčková
 Fotografie reprodukcí / Photo of reproductions:
 Václav Vaculovič, Josef Ščotka, Zdenka Vaculovičová
 Fotografie v textu / Photo in Texts: Zdenka Vaculovičová
 Grafická úprava / Graphic design: Václav Vaculovič
 Tisk: Alexandr Michajlovič Tiskárna Kroměříž

ISBN 978-80-906293-3-2

V publikaci byly použity záběry z těchto galerií /
 At this publication was used footage from these galleries:
 Zichy Palace Bratislava /Slovak Republic/, State Gallery in Zlín, Art Galleries of Los Angeles /USA/, Museum of the Modern Art of the Family of Warhol in Medzilaborce /Slovak Republic/, Center for Contemporary Art, Baton Rouge Gallery, Louisiana /USA/, Palazzo Graziani, San Marino – National pavilion for Arts /Republic San Marino/, Museum of Kroměříž /CZ/, The Chateau Kroměříž /CZ/, Gallery of Modern Art Roudnice nad Labem /CZ/, Theatre Divadlo na provázku Brno /CZ/, Rotunda of Flower Garden Kroměříž /CZ/

Artistic Initiative – FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC
 Kojetínská 1425, 767 01 KROMĚŘÍŽ – GPS: N 49°18.14257', E 17°23.03732'
 e-mail: forfest@forfest.cz forfest@quick.cz forfest@seznam.cz info@forfest.cz
 TEL/FAX: +420 – 573 341 316 +420 – 603 97 34 32 +420 – 731 83 20 25 / skype: forfest.cz
 www.ecpnm.com www.gaudeamus.nl www.ffe.eu www.iscm.org www.forfest.cz www.vaculovic.cz
 www.nkp.cz www.artsdb.net www.opusmusicum.cz www.musicalamerica.com www.unesco-ic.cz
 www.iscm.nl www.iamic.net www.czechmusic.org www.muoz.cz

